

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:
Drukkerij COLLEE
— (Naam. Maatsch.) —
TONGEREN
Postboks rekesting n. 84866.
Telefoon 12

Abonnementprijs: fr. 12.50 per jaar,
Vooraf betaalbaar,
80 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en
aankondigingen, moeten frans geklaan
worden aan den uitgever.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel fr. 1.00
usschen Allerlei- in Provincie
nieuwe fr. 2.00
ommissen en doodsberichten fr. 3.00

Kleine Aankondigingen:
an 1 tot 4 regels fr. 2.50
die regel meer fr. 0.50
Voor meer dan één inlassching, prijs
volgens afskood.

Alle aankondigingen en mededeelingen
moeten ons toekomen voor Donderdag
middag.

PETRUS EN PAULUS

« Gaat goed », zei Petrus altijd naar
zijn vrouw. « We zien al dagen volk
aan de deur, en den weg komt, er op
korten uren heel ons land gelovig! »
« Hij had gelijk. Op Sinterdag's morgens,
als de Heilige Geest over hen neerdaalde,
waren ze amper met honderd twintig christe-
nen; en er het avond was, kwamen er
drie duizend man zich aanmelden om ge-
doopt te worden. En eenige weken na-
hand waren ze al met vijf duizend. En er
het jaar om was, hadden ze zelf last om het
aantal te tellen, en kwamen de menschen
van den buiten naar Jeruzalem gelopen en
hechen zich doopen.

« Daar viel niets tegen te zeggen, tegen
den Petrus. Immers kwam hij met hetzelfde
aantal: « Jezus is verzeen! » Wat konden
de onwilligen daartegen inbrengen? « Dat
is niet waar? — Maar als wij hem levend
geloof hebben? » antwoordde Petrus.

« En den avond was hij zelfs eens door de
poort aangehouden, had 'nen nacht met
Joannes in de gevangenis gezeten, 's mor-
gens werd hij uitgeleid, en rustig aan
de rechter's gang. « Neem het niet
kwadlijk, heeren: maar wat wij gezien en
gehooft hebben, dat kunnen we niet zwij-
gen! »

Kort daarop waren zij weer gezet, hij
en de andere apostelen, lansuit voorover
op den vloer gelegd, en met lenige roo-
ver zijn bloeten rug geveeseld, dat het
bloed er af lief. En hij stond al lachend op,
wachte het bloed van zijn rug af, en
ging voort met prediken: « Wij hebben
levend verzeen Christus gezet! »

« Wat zijd ik nog, want ik heb Hem ge-
zeen! » de wereld bekeerd hebt! » meenden
ongeduldige menschen. « Ga zijt al eens
nog niet bu ten ons land gekaan! »

« Een geen nood! » lachte Petrus, « er
sullen nog wel helpers komen! »

« Maar anders kwam er. Die verraarlijke
Paulus, een jonge kerel die van hel noch
d'and' bang was, die geen zwichten kende
voor niemand. Die tierde, zoodat iedereen
het hooren kon, dat hij de Christenen ver-
moeden zou tot den laatste toe. Hij en
zijn mannen stampen de deuren van de
huizen in, sleunden er de geelvoeten uit en
smeten ze in de gevangenis.

« Op een paar dagen vloegen de overigen de
stad uit, en liepen het land in zoover zij
loopen konden. Alleen Petrus en de andere
apostelen bleven.

« Maar Paulus sprong te paard en rende
het land over om ze uit hun nesten te ha-
len, de versten eerst... « We zullen een-
den wie het winnen zal! » ransde hij, « ik
ze Petrus met zijn Christus ».

« Op een schoonen avond stond hij terug,
sonder paard nu, met liepen onder zijn
voeten van 't lunge gaan, en klopte aan
de deur van 't huis waar Petrus woonde.
« Waar toen Rhode, de dienstmeid open-
de, in hij zeide dat hij Paulus was, werd zij
dreek van schrik, en sloeg de deur voor
zijn neus toe.

« Met zijn hoedje in zijn hand, trok hij
naar barbaas en die nep hem 't man.

« Als een klein manneken stond hij nu voor
Petrus. Petrus vatte de handen van Paulus
aan. « Toen hij met zijn mannen dicht bij
de stad Damascus gereden kwam, had er
eens een hevige licht op de baan gesche-
nen, vlak voor hem. In dat licht stond
sinnig, schoon als God zelf. Het paard
schreef en hij tuimelde achterover op
den grond. Hij hoorde een stem zeggen:

HET GELUK

De mensch aanmet het geluk als het
voornaamste doel van zijn bestaan.

En in dor waarheid, de dicht naar geluk
te hem aangeboren, hij zal niets doen, zon-
der rechtstreeks de middelen zijn geluk te
betrachten.

Vraagt aan den rijke of aan den arme:
wat zoekt ge? Aan het kind of aan den
rijkaard: wat verlangt ge? ze zullen u
antwoorden het geluk: een gelukkig
jeugd: een gelukkig ouderdom, een geluk-
lijk leven.

« En hoe vreemd toch! Ondanks die zucht
naar geluk, ontmoet men niets anders dan
smart en weel, kommer en wee.

« Zoo liggen er zieken op een bed van
smart en: trekkende vrouwen in omacht
en hulpeloosheid; beherstede en vervolgde
omschuld beeft bittere en overvloedige
smart, om de schande en oneer haar aan-
gedaan.

« Menigeen door eersucht gedreven, tracht
in hoor schitterende plaats te veroveren
en verlangt steeds hooger n hooger te stij-
gen.

« En wat ziet men? Generaals worden an-
gezet, minister worden vervangen door an-
deren, groote machtige keizerstromen
stroomt ineen als boemen verpletterd door
den bliksem.

« Hoopgeplaatsten, hoogergeroemde moeten
vluchten, zich verbergen voor het behoud
van hun leven, moeten vaarwel zeggen aan
al wat hun dierbaar was, aan vrienden en
bloedverwanten, brengen hun leven door,
van hunnen vadergrond, vol onrust,
kommer en wee.

« En zij, die geld in overvloed bezitten,
hebben zij het geluk?

« Het bezit van geld en goed wordt zijn
voornaamste streven, zijn hoogste doel,
maar zijn hart wordt niet verzadigd en
blijft altijd even ledig.

« Hoe menige rijke, die gansche dagen
werkt en zwogert om een schoone toekomst
in de samenleving te verzekeren aan een
enigen zoon, maar toch kan hij 't belet-
ten, dat de dool van het kind hem kome
beproeven.

« Anderen aan het hoofd van een talrijk
leger, moeten gansch hun fortuin besteden,
om de schulden te betalen van een verkis-
ter.

« Wie zal vertellen, hoeveel bittere tranen
er gestort worden.

« Neen! neen! schatten en rijkdom alleen
geven het geluk niet.

« Maar is 't geluk niet in 't gemot, in 't
plezier?

« Velen meenen het geluk te vinden als ze
hunne zinnelijke neuzen en verlastens,
hunne driftten en hartstochten involgen.

« Doch tot hunne teleurstelling kunnen ze
alras ondervinden, dat de volgendend der
zinnen, lang dierlijk leit, tot meer en
schande, kommer en wee.

« Hatersdier, die het geluk zoeken in we-
rdsch plezier, zullen hun duur gewonnen
geld verlossen, dat moest dienen voor het
ouderdom van vroue en kinderen, en na
dat zwoegende plezier van drinken en schin-
ken, komt hij thuis vol weel en verledend
drom die hem vroeger zoo dierbaar waren.

« Het brengt hem ook in armoede en elende,
wreeding en verriet.

« De wereld schijnt een dal van tranen,
een zee van leed.

« Maar is er dan toch geen geluk?

« Heeft God in het hart van den mensch
een neiging geplant om ze noot te vol-
doen?

« Zeker is er een geluk, en ieder mensch
kan gelukkig zijn.

« Maar wat is dan toch geluk?

« Geluk is tevredenheid des harten. Want
zodra mijn hart naar iets verlangt is het
tevreden. Dan leit ik niet gelukkig.

« Gerustheid des harten gaat niet zonder
de vrede van mijn verstand, dat mij zeet
« ge handelt redelijk » noch zonder den vrede
van mijn geweten, dat me zeet: « Gie
handelt goed ».

« Saul, Saul, waarom vervolgt gij mij? »
Hij vroeg: « Wee zijt gij, heer? » En de
Man in het licht zeide: « Ik ben Jezus van
Nazareth die gij vervolgt!... »

Petrus vatte de handen van Paulus vast,
en allebei kreen ze tranen in hun oogen.

« Mannen, zei Paulus op 'nen keer, we
gaan nog niet ver genoeg, en de wereld is
zoo groot! »

« Niet ver genoeg » antwoordden de
anderen, en ze staken hun voeten uit te
zolen die van hun schoenen afdingen.

« Neen! » riep Paulus. « We moeten
het schip om de zee over. Daar ligt nog
wat ander land! La sterf: ik zal voorop
gaan: en waar ik geweest ben, komt daar
maar achtern! »

« En hij ging. De zeeen over de landen,
door de steden rond. Steenen kreeg hij naar
zijn knoep, sluen op zijn rug, boeien aan
zijn voeten. Wat kon hem dat deren? 't
Was voor Jezus-Christus dien hij gezien
had.

« En hij ging Jarencan. « Jezus is verzeen! »
« Jezus is verzeen! » riep Paulus. « We moeten
het schip om de zee over. Daar ligt nog
wat ander land! La sterf: ik zal voorop
gaan: en waar ik geweest ben, komt daar
maar achtern! »

« En hij ging altijd verder en verder. Waar
niemand al geweest was, daar ging hij niet;
daar niemand ooit een voet gezet had,
daar ging hij.

« En ook Petrus ging, vooruit altijd maar
vooruit, verder en verder.

« En over die stoffierze baan kwam hij
Rome binnen, waar de keizer woonde.

« En over die andere stoffierze baan kwam
Paulus Rome binnen.

« En weer stonden zij daar hand in
hand, en weer kreen zij de tranen in hun
oogen, van blijdschap om het afgedane
werk.

« Maar soldaten kwamen en deden hun
de boeien aan.

« En in den vroege morgen, als de vinken
in de boomen zongen, werd Petrus op een
kruis gezet, met het hoofd naar beneden
en de beenen omhoog.

« En in den vroege morgen als de dauw
uit de boomen lekte, werd Paulus voorover
geleid, met zijn hals op een blok. En een
soldaat trok zijn zwaard en sloeg. En Paulus
hoofd viel in 't gras.

« Te Rome woont nu Petrus! Alle jaren
op 29 Juni wordt hij gevierd en ook zijn
vriend en medehelper Paulus om te herin-
neren zoo aan de grootmensen dat zij
de niet niets anders dan hunne liefde de
kerke van Christus stichtten waartegen sedert
19 eeuwen voortdurend geweld gekaan
wordt.

« Zij zijn hemmen onze beschermheeren en
zullen het blijven. Rome zal altijd bestaan
en de heiligen zullen eenswiz verleid. Blij-
ven.

Stevige Franche Firma,
hoofden jaar bestaande, heeft voor de in-
richting van een nieuwen dienst meerdere
betrekkingen te vergeven voor heeren die
over vrijen tijd beschikken, of zich goed
beschikbaar stellen. Voorzichtig op be-
doeling. Zij verstaan schijfrijkt te worden
tot den heer JAN HUSTING, Mambestraat,
TONGEREN, die nadere oproep zal doen.

Stads- & Provincieambten.
TONGEREN. — Een hooren. — Het is
dinsdag 6 Juli a. s. dat de aanmelding-
de feesten zullen doorgaan.

Indien u sprekt er over, maar niemand
rechter weet wat ze zullen zijn.

Aan de toedehouder wordt in alle schied
drak verzoekt, dieken is mijnerz om de
schonste gekostumeerde groepen voor te
stellen en met de prchtigste praalwagens
voor den dag te lesten; en 't publiek,
zal over opstanding en verwekinging in
vervoering staan.

De deelneming is daarenboven alveemen.
Al onze scholen zullen groepen voor den
dag brengen, waaru de geschiedenis van
Belgie van 1830 tot heen zal worden voor-
gesteld.

De voorstelling onzer roerlijke Koningen
en Koninginnen, met de daarop betrek-
kende belangrijke gebeurtenissen zal onweers-
feld een heerlijk deel van den stoet uitma-
ken.

De daaropvolgende praalwagens, voorstel-

lende de Verheerlijking van de Vrijheid
en Vrede, zal iets eenigs zijn in zijne
soort. Hetzij de Nijverheid en Arbeid's, hij
nield van een anderen met minder ophel-
makenden praalwagens gebouwd zullen
worden.

Onstrijders en Invaliden worden in
den stoet niet vergeeten en het zal een hart-
roerend tafereel vormen, onze kleine poud-
derlessen hulle te zien brengen aan hen wie
vrijheid en onafhankelijkheid te danken
hebben.

Het karakteristieke en eenaardige van
elke provincie zal mogelijk door praalwa-
gens en verschiedende groepen uitgezet
worden.

De eindpralcaren de Verheerlijking van
Belgie's Onafhankelijkheid is vaststel-
lende, zal een overweldigenden indruk ma-
ken.

De meeste muziekmaatschappijen van
de stad en 't kanton hebben ook reeds hun-
ne toetreding bezonden.

Na afloop van den stoet zal, voor het
Stadhuis, een indrukwekkende vaderland-
sche betoefing plaats grijpen.

Men verwijft in al de scholen voor het
aankomen van schoolkinderen, uit te
voeren met begeleiding van orkest, door
1500 kinderen.

De verantwoordelijkheid van de pusechtige
Belgie's vlag is, eens nieuws en zal zeker
de gemoeienden ontroeven.

Bijzondereheden over concerten worden
later vermeld, doch van af vestigen
wij de aandacht van de kunstliefhebbers,
op het Groot Militair kunstconcert, waaru
het programma enkel werken van onze
beste Belgische kompositoren vermeldt,
en welk concert zal worden door het
Muziekhoor van het 110 Regiment onder
de leiding van lieutenant L. Lévy.

Onze stadsmusieken en vooral onze
majestatische monumentale hoofdkerk zullen
prachtig verlicht worden.

STOET VAN 6 JULI 1930.
2000 deelnemers, waaru van 1500 schoolkin-
deren in 25 groepen verdeeld. 6 overhoer-
lijke praalwagens. 11 muziekmaatschap-
pijen.

PROGRAMMA:
De deel. — Schooltocht.

1) Aankomsten Bewaarschool; 2) Gemeente-
Jongensschool; 3) Gemeente Meis-
jesschool; 4) Aankomsten Jongensschool; 5)
Aankomsten Meisjesschool; 6) Konink-
lijk Athletisch Geworven; 7) O. L. V. Col-
legeschool; 8) St. Augustijn; 9) Gasthuis der
Onbeslechte Ontvangenis.

Indien school heeft voor de gekostumde
een nieuw vlag.

De volgende muziekmaatschappijen zullen
in den stoet plaats nemen:

1) Harmonie « St. Cecilia » (Ratto); 2)
Pantone; 3) Overhoer en Vrijheid; 4) Nieuw-
heim; 5) Fanfare; 6) De Bende; 7) « De
Hoorn-Fluiten »; 8) Fanfare; 9) « De
Kantoor »; 10) « Nieuw-Heim »; 11) « De
Lancetten »; 12) « Harmonie »; 13) « De
Coel »; 14) « Dierstschap »; 15) « Fanfare »;
16) « Evermeers »; 17) « Koninklijke Fan-
fare »; 18) « Mont-Franco »; 19) « Fanfare »;
20) « St. Augustijn »; 21) « Trompetten-
korps »; 22) « Kaptellen »; 23) « Tongeren »;
24) « Koninklijke Harmonie »; 25) « O. L. V. »;
26) « Harmonie »; 27) « Harmonie »; 28) « O. L. V. »;
29) « Harmonie »; 30) « Harmonie ».

De daaropvolgende praalwagens, voorstel-

WOLK VAN DEN MIST
DOOR
H. RIDERHABARD.

« Zieerlijk, antwoordde de rechtsver-
leer, daar is geen erg in 't die moet te seelen.
Sir Thomas Outram, wijlen de baronet, had
zoodat zij weten zult, twee zonen: Thomas
en Leonard. Leonard, de jongste, was ver-
keerd of beter gezegd had een liefdeshe-
bende met een dame... zie, ik vergeet altijd
hagen jonge dochtersnaam; misschien zult
u het zelf wel weten.

« Beldoet zij soms Miss Jane Beach? »
« Ja, Leonard kalm.

« Het zag ik oogenlijk de draide Juanna op ha-
re stoel rond en begon een uitzonderlijk
ding te stellen in het gesprek.

« Zoo is het, Beach was haar naam. Gij
ziet mijne vergeetelheid verontschuldigen.

« Sir Thomas' zaken vervielen en, na
die dood, betrokken zijne beide moons
na Zuid-Afrika. Hetzelfde jaar nog trouw-
de Miss Jane Beach met een onzer kinten,
Cohen wiens vader de bezitting van
Outram uit den fallietboedel had gekocht.

« Dat alles is waar, merkte Leonard op.

« Kort daarop, ging de rechtsgeleerde
voort, volgde M. Cohen of beter gezegd, Sir
John Cohen, bij zins vaders dood, dezen
in al de bezittingen. Nu twee jaar gele-
stierf hij, heel zijne fortuin in nalatende
zijne dochter Jane, met overdracht op

zijn weduwe. Eene maand na zijne dood
stierf het dochterken en neen maanden
later volgde lady Cohen, geboren Jane
Beach haar echtgenoot en hare dochter in
het graf.

« Ga voort, mijnheer, zeide Leonard
met die stemmet aangezicht in de handen
verbergend.

« Lady Cohen maakte een uitzonderlijk
testament. Onder de bepalingen van haren
lasten wil vermaakte zij het kasteel en de
bezit met van Outram, met het groot-
ste deel van haar persoonlijk fortuin, be-
dragende in 't geheel iets of wat over de
100.000 p. s. aan haren oulen vriend
Leonard Outram en zijne wetlige erfgenam-
en, bij ontstentenis van deze, aan haren
broeder. Dit testament werd niet betwist;
daarom, inden gij Leonard Outram zult,
mag ik u geluk wenschen, dat g' opnierven
de bezitter wordt van uw voorvaderlijk
kasteel met een aanzienlijke fortuin in
kas.

« Een oogenblik was Leonard te bewogen
om iets te zeggen.

« Ik zal u bewijzen, zege hij ten slotte,
dat ik die persoon ben. 't is te zeggen, ik
zal het u op het eerste zicht bewijzen; la-
ter kunt g' u zelven vergewissen over de
waarheid mijner verklaringen door de ge-
woene middelen.

« En hij begon met een reeks overtu-
gingsstukken over zijne identiteit voor te
leggen. De advocaat hoorde stilzweigend
toe, van tijd tot tijd een nota nemende
aan de stukken. Toen hij, toen Leonard
geendigd had, dat, onder zijn behoud van
het nader onderzoek, dat gij zijt in een
zoo erge zaak hebt aangenomen, ik anno-
men kan dat gij inderdaad niemand anders

ziet na dat ik niet slecht handelde. Hier is
de brief, Sir Leonard.

« Leonard nam het schrijven aan en bezag
het, terwijl allerlei vreselijke dachten hem
denoer den groot wakker. Het was de eerste
brief, welke hij ooit van Jane Beach had
ontvangen; en het was ook de laatste, die hij
noot ontvangen zou.

« Alvorens ik hem opene, M. Turner,
sprak hij, zou ik u wel verzoeken, voor
mijn eigen voldoening, dit handschrift te
vergelijken met eenige woorden zeshrift.
die ik zelf van Jane Beach bezit — en het
verleden gedenkt, opende hij het aan het
titelblad en wees den advocaat het ges-
chrift aan, den brief er nevens leggende.

« M. Turner nam zijn tijdgees en va, ge-
liek beschreven met elandere, en vage-
keerde, dat hij niet kon lezen.

« Deze woorden schijnen geschreven te
zijn door dezelfde hand, zegde hij; lady
Cohen had een bijzonder geschrift en het
zou moelijk zijn, zich te bedriegen, alhoew-
el ik geen expert ben. Om u van verant-
woordelijkheid te vrijwaren, zal ik met uwe
goelkerking zelf den omslag openen — en
hij deed zulks met eenen ivooren papier-
slijder en er den inhoud uithalende, over-
handigde hij hem aan Leonard. Deze las:

« Geliefde Leonard,

« Ja, zoo mag ik u noemen, zonder enige
schuacht, nu ik niet langer in leven ben,
als die schrijven u toekomst, dat gij in-
derdaad den innig geliefden mijns hartes
zult, het weze dat gij nog levet, of dood
zult gij gelijk mijn echtgenoot en mijn kind.

« Het testament, dat ik morgen ga tee-
kenen zal u bewijzen, hoe diep mijne be-
zorgheid is, om u terug eigenaar te zien
van uw voorvaderlijk huis, waaru we